

dosar nr. 2ra-130/2020

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător: (N. Mazur)

instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (L. Pruteanu, O. Cojocaru, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

15 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Nina Vascan
Victor Burduh
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Liuca-Gastro”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Privată Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor, Asociația Obștească Asociația Națională Copyright, Asociația Obștească Oficiul Republican al Dreptului de Autor împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Liuca-Gastro” privind încasarea remunerației pentru dreptul de autor/conexe,

împotriva deciziei din 17 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Liuca-Gastro” și s-a menținut hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La data de 21 august 2018, Instituția Privată Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor, Asociația Obștească Asociația Națională Copyright, Asociația Obștească Oficiul Republican al Dreptului de Autor (în continuare CLAD, ANCO, ORDA), au depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Liuca-Gastro” privind încasarea remunerației pentru dreptul de autor/conexe.

În motivarea acțiunii, reclamanții CLAD, ANCO, ORDA, au invocat că ANCO și ORDA, potrivit deciziei AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 au fost avizate în calitate de organizații de gestiune colectivă (OGC) să gestioneze, de sine stătător sau în comun, în bază de acord, toate drepturile care le-au fost încredințate în gestiune, iar ORDA și ANCO au decis să gestioneze drepturile în bază de acord prin fondarea Instituției Private Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor (CLAD).

Reclamanții CLAD, ANCO, ORDA au menționat că prin deciziile AGEPI nr. 7/258 din 31 ianuarie 2015 și nr. 10/3269 din 29 decembrie 2015 ANCO și ORDA au fost desemnate să gestioneze pe principiul rotației pe un termen de 2 ani pentru fiecare, drepturile ce cad sub incidența licenței extinse și obligatorii ale titularilor de drepturi, care nu sânt membri la nici o organizație de gestiune colectivă din Republica Moldova și care nici nu le-au încredințat gestiunea drepturilor lor în alt mod, începând cu 01 ianuarie 2018, astfel, ANCO perioada 01 ianuarie 2018-31 decembrie 2019; ORDA- perioada de la 01 ianuarie 2020-31 decembrie 2021.

Reclamanții CLAD, ANCO, ORDA au indicat că CLAD este fondat de ORDA și ANCO pentru asigurarea drepturilor de autor și conexe, în special prin prisma transparentizării funcției de colectare a remunerației de autor, pentru optimizarea cheltuielilor și este un reprezentant al acestora în limitele stabilite. În conformitate cu Legea nr. 139 din 02 iulie 2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe, orice acțiune ce ține de utilizarea sub orice formă și în orice mod a obiectelor protejate de dreptul de autor și conexe are dreptul la o remunerație echitabilă, cuantumul și modul de achitare a căreia se stabilesc în contractul de autor sau în contractele cu organizațiile de gestiune colectivă.

Reclamanții CLAD, ANCO, ORDA au mai indicat că utilizatorii de opere sunt obligați să asigure respectarea drepturilor de autor și conexe și să achite remunerația pentru orice mod de valorificare organizațiilor de gestiune colectivă care activează legal, fiind avizate în mod corespunzător de către AGEPI. SRL „Liuca-Gastro”, în calitate de utilizator de creații protejabile prin comunicarea publică, conform Legii nr. 139/2010, Codul audiovizualului și Hotărârea Guvernului nr. 641 din 12 iulie 2001 despre tarifele, minime ale remunerației de autor, are obligația să obțină, din partea organizațiilor care administrează pe principii colective drepturile patrimoniale ale titularilor de drepturi, licență (contract) neexclusivă și să plătească remunerația corespunzătoare.

Astfel, la data de 08 ianuarie 2016, între CLAD, ANCO, ORDA și SRL „Liuca-Gastro” a fost încheiat contractul de licență nr. 716 privind interpretarea publică a operelor drepturilor de autor și conexe, în urma căruia pârâtului i-a fost acordat dreptul de a utiliza operele muzicale în incinta cafenelei, situate pe adresa: mun. Chișinău, str. Iablocikin, nr. 2/2. Potrivit pct. 5.3 a contractului remunerația pentru licența acordată constituie 350 lei/lunar, începând cu data de 01 ianuarie 2016, remunerația care urma a fi achitată până la data de 15 a fiecărei luni de referință (pct. 6.1 contract). Totodată, punctul 6.2 din contract prevede penalități pentru neachitarea la timp a remunerațiilor în mărime de 1 % pe zi, aferente sumelor neachitate în termen. Potrivit pct. 8.1 din contract, contractual a fost încheiat pe perioada de la 01 ianuarie 2016 până la 31 decembrie 2017.

Reclamanții CLAD, ANCO, ORDA au menționat că pârâta SRL „Liuca-Gastro” nu și-a onorat obligațiunile contractuale pe deplin și la 01 octombrie 2016 contractul a fost reziliat. Pentru perioada de timp, de la data de 01 ianuarie 2016 și până la data de 20 august 2018, SRL „Liuca-Gastro” nu a achitat suma totală de 3150 lei pentru trimestrele 01, 02, 03 a anului 2016 (nouă luni), (9 x 350 = 3150). Potrivit obligațiilor contractuale și art. 268 lit. a) Cod Civil, a fost calculată și penalitatea pentru 180 de zile (22 februarie 2018 până la 20 august 2018), din suma datorată, ce constituie 5670 lei și dobânda de întârziere - 1190 lei, pentru perioada 16 februarie 2016 până pe 20 august 2018, în conformitate cu prevederile art. 585,

619 alin. (2) Cod civil. Pentru rezolvarea litigiului pe cale extrajudiciară reclamanții au expediat în adresa pârâtei SRL „Liuca-Gastro” somația nr. 263 din 20 iulie 2018, dar pârâatul nu a recepționat somația și nu a executat obligațiunile contractuale pe deplin.

Reclamanții CLAD, ANCO, ORDA au solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul SRL „Liuca-Gastro” în beneficiul Instituției Private Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor a datoriei de bază ce decurge din dreptul de autor și drepturile conexe în sumă de 3150 lei, a penalității de întârziere în sumă de 5670 lei și a dobânzii de întârziere în valoarea de 1190 lei, iar în total suma de 10 010 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Privată Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor, Asociația Obștească Asociația Națională Copyright, Asociația Obștească Oficiul Republican al Dreptului de Autor împotriva SRL „Liuca-Gastro” privind încasarea remunerației pentru dreptul de autor/conexe, s-a încasat de la SRL „Liuca-Gastro” în beneficiul Instituției Private Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor datorita de bază ce decurge din dreptul de autor și drepturile conexe în valoare de 3150 lei, a penalității de întârziere în mărime de 5670 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 1190 lei, în sumă totală 10010 lei, s-a încasat de la SRL „Liuca-Gastro” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 300, 30 lei.

Prin decizia din 17 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Liuca-Gastro” și s-a menținut hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Privată Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor, Asociația Obștească Asociația Națională Copyright, Asociația Obștească Oficiul Republican al Dreptului de Autor împotriva SRL „Liuca-Gastro” privind încasarea remunerației pentru dreptul de autor/conexe.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că la 08 ianuarie 2016 între CLAD, ANCO, ORDA și SRL „Liuca-Gastro” a fost încheiat contractul de licență nr. 716 privind interpretarea publică a operelor drepturilor de autor și conexe, în urma căruia ultimei i-a fost acordat dreptul de a utiliza operele muzicale în incinta cafenelei, situate pe adresa: mun. Chișinău, str. Iablocikin, nr. 2/2, pe un termen de la 01 ianuarie 2016 până la 31 decembrie 2017. Conform pct. 5.3 a contactului, remunerația pentru licența acordată constituie suma de 350 lei/lunar, începând cu data de 01 ianuarie 2016, remunerația care urma a fi achitată până la data de 15 a fiecărei luni de referință. Iar, pct. 6.1 stipulează că remunerația va fi plătită până la data de 15 a fiecărei luni de referință. În pct. 6.2 se indică că pentru întârzieri la plată beneficiarul/utilizatorul datorează penalități de întârziere de 1% pe zi, aferente sumelor neachitate în termen. Astfel, pentru perioada de timp, de la data de 01 ianuarie 2016 și până la data de 20 august 2016, SRL „Liuca-Gastro” nu a achitat datoria de bază în mărime totală de 3150 lei pentru trimestrele 01, 02, 03 anul 2016 (9 luni a câte 350 lei lunar). Despre acumularea datoriei, pe adresa SRL „Liuca-Gastro” a fost expediată somația nr. 263 din data de 20 iulie 2018, însă care a fost lăsată fără răspuns. În scopul îndeplinirii obligațiunilor contractuale, în adresa SRL „Liuca-Gastro” au fost expediate un șir de facturi, care sânt reflectate

în actul de verificare a decontărilor și care nu au fost achitate de către pârât. Prin prisma pct. 6.2 a contractului și art. 268 lit. (a) Cod Civil (în redacția anului 2002), reclamantii au solicitat încasarea penalității în sumă de 5670 lei, calculată pentru 180 zile (22 februarie 2018 pînă la 20 august 2018) din suma datorată. De asemenea, reclamantii au calculat dobândă de întârziere pentru perioada de întârziere pentru perioada 16 februarie 2016 pînă pe 20 august 2018, în mărime de 1190 lei.

Instanța de apel consideră că instanța de fond just a încasat de la SRL „Liuca-Gastro” în beneficiul Instituției Private Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor datoria de bază ce decurge din dreptul de autor și drepturile conexe în valoare de 3150 lei, a penalității de întârziere în mărime de 5670 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 1190 lei, în sumă totală 10010 lei.

Instanța de apel a indicat că nu pot fi reținute argumentele apelantei referitor la recepționarea citației deoarece în conformitate cu prevederile art. 106 alin. (1) și (2) Codul de procedură civilă, dacă destinatarul refuză să primească citația sau înștiințarea, persoana împuternicită să o înmîneze consemnează refuzul pe citație sau înștiințare și o restituie instanței judecătorești. Persoana care refuză să primească citația sau înștiințarea se consideră înștiințată despre locul, data și ora ședinței de judecată sau despre locul, data și ora efectuării unui act procedural. Neprezentarea ei în instanță nu împiedică judecarea pricinii sau efectuarea actului procedural. Nereclamarea citațiilor de către apelant echivalează cu refuzul primirii acestora. Așadar, apelanta a fost înștiințată în mod legal, însă corespondența s-a returnat ca fiind nereclamată.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că apelul depus de SRL „Liuca-Gastro” este unul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii hotărârii primei instanțe.

La 11 noiembrie 2019 SRL „Liuca-Gastro” a declarat recurs împotriva deciziei din 17 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la judecare în instanța de fond în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurenta SRL „Liuca-Gastro” a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei a aplicat eronat normele de drept material, instanța a interpretat în mod eronat legea, concluziile instanței de apel expuse în decizie sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Recurenta SRL „Liuca-Gastro” a menționat că cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Recurenta SRL „Liuca-Gastro” a relatat că este incorectă constatarea instanței de apel precum că citarea a fost efectuată legal la sediul pârâtei care nu a fost reclamată și a soluționat cauza în absența participantului la proces, considerând că absența pârâtei este nemotivată.

Recurenta SRL „Liuca-Gastro” a menționat că citația și înștiințarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmînării citației sau înștiințării se înscrie pe citație sau înștiințare în partea care se înmînează destinatarului, precum și pe cotor, care se restituie

instanței. Citația sau înștiințarea se expediază autorităților publice, persoanelor juridice de drept privat și avocaților prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor sau prin orice mijloc de comunicare ce asigură transmiterea și confirmarea primirii acestor acte.

Recurenta SRL „Liuca-Gastro” a indicat că în cazul în care destinatarul refuză să primească citația sau înștiințarea, persoana împuternicită să o înmâneze consemnează refuzul pe citatie sau înștiințare și o restituie instanței judecătorești. Persoana care refuză să primească citația sau înștiințarea se consideră înștiințată despre locul, data și ora ședinței de judecată sau despre locul, data și ora efectuării unui act procedural.

Recurenta SRL „Liuca-Gastro” a declarat că nu a refuzat să primească citația, acest fapt fiind demonstrat din comunicarea oficiului poștal care a menționat că citația și actele expediate nu au fost reclamate, fără a indica motivul nereclămării. Recurenta a menționat că nu cunoaște motivele pentru care poșta nu a înmânat citația și actele de procedură, cert este faptul că SRL „Liuca-Gastro” nu a știut că este citată în instanța de judecată.

Recurenta SRL „Liuca-Gastro” a menționat că instanțele judecătorești inferioare nu s-au asigurat că citația și cererea de chemare în judecată a reclamantului și materialele cauzei au fost recepționate de către SRL „Liuca-Gastro”. Instanța s-a bazat doar pe faptul că a expediat cererea și materialele cauzei la adresa juridică a recurente, acest lucru fiind insuficient pentru a se afla în situația juridico-imperativă reglementată de norma art. 100 alin. (1) Cod de procedură civilă, or, norma dată indică expres că scrisoarea trimisă prin poștă trebuie să aibă forma de scrisoare recomandată și aviz de recepționare de către destinatar. Astfel, nu este suficientă doar expedierea actelor de procedură, dar, ca garanție procesuală, instanța de judecată trebuie să se asigure asupra faptului că actul de procedură a fost înmânat destinatarului, ceea ce se poate realiza doar prin dovada semnăturii destinatarului. Prin aspect concludent, este evidentă încălcarea normei de drept procedural, atât timp cât însuși instanța a constatat că cererea și materialele trimise către apelant s-au întors neavizate (nerecomandat).

Recurenta SRL „Liuca-Gastro” consideră că instanța de fond nu a utilizat alte mijloace legale de citare a recurente, de comunicare a cererii de chemare în judecată și a materialelor cauzei. Acest fapt juridic vine să confirme că instanța de judecată a folosit doar o singură dată și doar un singur mijloc de comunicare în raport cu reclamanta. Drept consecință a încălcat și a aplicat eronat normele de drept procedural, recurenta a fost lipsită de posibilitatea de a se apăra împotriva pretențiilor intimitei fiind astfel încălcat dreptul la un proces echitabil, drept ce este garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 17 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 22 octombrie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 11066 (f.d. 100), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei lipsește.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de SRL „Liuca-Gastro” la 11 noiembrie 2019, cu respectarea termenului prevăzut

la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 03 decembrie 2019 în adresa intimaților Instituția Privată Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor, Asociația Obștească Asociația Națională Copyright, Asociația Obștească Oficiul Republican al Dreptului de Autor, a fost expediată cererea de recurs depusă de SRL „Liuca-Gastro” a cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 26 decembrie 2019 Instituția Privată Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor, Asociația Obștească Asociația Națională Copyright, Asociația Obștească Oficiul Republican al Dreptului de Autor au depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Liuca-Gastro”, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Liuca-Gastro”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de SRL „Liuca-Gastro”, se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de SRL „Liuca-Gastro”, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Liuca-Gastro”.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Liuca-Gastro”, împotriva deciziei din 17 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Privată Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor, Asociația Obștească Asociația Națională Copyright, Asociația Obștească Oficiul Republican al Dreptului de Autor împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Liuca-Gastro” privind încasarea remunerației pentru dreptul de autor/conexe.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Nina Vascan

Judecătorii

Victor Burduh

Iurie Bejenaru